

عنوان مقاله:

تأثیر سطوح مختلف نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد کشت مخلوط ذرت (L. Zea mays) و سویا L. max Glycine

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مهندسی، هنر و محیط زیست (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

اصغر باقری - کارشناس ارشد پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبرستان

عمار قلی زاده - کارشناس ارشد پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبرستان

مرتضی اولادی - کارشناس ارشد پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبرستان

عمار افخمی - کارشناس ارشد پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبرستان

خلاصه مقاله:

کشت مخلوط یکی از مولفه‌های کشاورزی پایدار محسوب میشود، بر این اساس به منظور بررسی تأثیر سطوح مختلف نیتروژن بر عملکرد کشت مخلوط ذرت و سویا آزمایشی به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری اجرا گردید. تیمارهای آزمایشی مقادیر مختلف کود نیتروژن (01N، = 1003N، = 502N و = 2004N کیلوگرم در هکتار از منبع اوره) به عنوان کرت‌های اصلی و به همراه 1T 011 سویا یا ذرت (، 2T، 57 سویا و ذرت 3T 71 57 سویا و 71 ذرت و 4T 57 سویا و 57 ذرت به عنوان کرت‌های فرعی بودند. نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد، اکثر صفات مورد مطالعه به غیر از تعداد گره در سویا، نسبت اختلاط و اثر متقابل این دو تیمار در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنیداری داشتند. ترکیب تیماری 1T2N و 2T1N ذرت به ترتیب با 05571 و 5172 کیلوگرم در هکتار، دارای بیشترین و کمترین عملکرد دانه بود، برای گیاه سویا نیز ترکیب تیماری 1T2N و 4T4N به ترتیب با 5051 و 0512 کیلوگرم در هکتار، دارای بیشترین و کمترین عملکرد دانه بود. بررسی تجزیه همبستگی صفات مورد مطالعه ذرت نشان داد که تمامی صفات مورد مطالعه به غیر از صفات ارتفاع گیاه و طول بلال و قطر دانه با صفت عملکرد همبستگی مثبت و معنیداری داشتند. ضرایب همبستگی سویا نیز نشان داد که عملکرد دانه سویا به ترتیب با تعداد شاخه فرعی $r=0/52$ و وزن صدانه $r=0/37$ همبستگی مثبت و معنیداری دارد.

کلمات کلیدی:

ذرت، سویا، کشت مخلوط، سطوح نیتروژن و عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/372367>

